Sley POHJANMAA & SAKSA

Onnenpyörästä Nooan arkkiin

Turvallisella mielellä

Työ kutsumuksena – henkilö-haastattelussa Matti Rusama

3/2026

SLEY
SUOMEN LUTERILAINEN EVANKELIUMIYHDISTYS

Sleyn piirityöntekijöiden ja Saksan lähetin tukirengaslehti

Etelä-Pohjanmaan piiri
Piirivastaava **Ari Juupaluoma**
p. 044 282 4564, s-posti: ari.juupaluoma@sley.fi,
osoite: Sley Etelä-Pohjanmaan toimisto, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Etelä-Pohjanmaan aluepastori ja Seinäjoen Hyvän paimen kappelin pastori **Matti Rusama**
p. 050 3319867, s-posti: matti.rusama@sley.fi
osoite: Hyvän paimenen kappeli, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Keski-Pohjanmaan piiri
Piirivastaava **Johannes Häkämies**
p. 050 3212938, s-posti: johannes.hakamies@sley.fi
osoite: Armon Kappeli, Kaarlelan katu 4, 67100 Kokkola

Pohjois-Suomen piiri
Palkkiotoiminen työntekijä (Sleyn messuvuorot Kellonkartanossa)
Tuomas Lukkaroinen
p. 040 702 7702, s-posti: tuomas.lukkaroinen@sley.fi,

Saksa
Lähetystyöntekijä **Pasi Palmu**
p. +358 40 734 0760, s-posti: pasi.palmu@sley.fi,
osoite: Niedersachsenstr. 4, 21435 Stelle, GERMANY

Taitto: Tuomas Lukkaroinen
Kannen kuvat: Johannes Häkämies
Painatus: Forsberg 2026

Sley POHJANMAA & SAKSA

Hajottajia ja rakentajia

Harmillisen harvassa ovat ne ihmiset, jotka jaksavat kuulla, mitä toinen oikeasti tarkoittaa. Kun puheeksi tulevat eriävät käsitykset uskonasioista tai politiikan kuumista aiheista, peli on yleensä menetetty jo ennen kuin sitä on edes aloitettu.

Saksan politiikan nykytilanne on hyvä esimerkki. Uusi voimatekijä, Vaihtoehto Saksalle-puolue, herättää yksissä inhoa, toisissa hurmiota. Se ei ole natsipuolue, ja tämä olisi arvostelijoiden syytä tunnustaa. Mutta puolueen toimijoissa on äärioikeistolaisia aineksia niin paljon, että se on luokiteltu varmuudella oikeistoradikaaliksi. Puolueen puheenparsi on populistinen ja repivä. Kannattajien olisi syytä tunnustaa tämä.

Puolitoista vuotta sitten seurasin Hampurin raatihuoneentorilla mielenosoitusta. Kymmeniintuhansiin nouseva väkijoukko huusi: *”Koko Hampuri vihaa AfD:tä”*. Ei vihaa. 14 % on valmis äänestämään puoluetta. Saksi-Anhaltin maapäivävaaleissa puolue sai 43,8 % kannatuksen.

En kuitenkaan kirjoita nyt Saksan politiikasta. Meillä on omat AfD:mme. Kirkossa ja sen liepeillä on ryhmiä, joiden kohtaamisessa voisimme ehkä petrata. Ennuste on heikko, jos *”koko sakkimme vihaa noita”*. Tai jos tiedämme jo etukäteen, millaista porukkaa ovat kirkon liberaalit tai elyläiset. Tai lähetyshiippakuntalaiset tai lestadiolaiset. Tai körtit tai helluntalaiset. Entä miten kohtaamme jännitteiset käsitykset omassa seurakunnassa, osastossa tai messuyhteisössä?

Sak. 8:16: ***”Nämä teidän tulee pitää: Puhukaa totta toisillenne! Jakakaa oikeutta totuuden mukaan, niin että rauha vallitsee keskuudessanne”***.

Wormsin valtiopäivillä huhtikuussa 1521 oli kuultavana yksinäinen munkki Martti Luther. Kuulemisen päätteeksi hän totesi, ettei voi tehdä Jumalan sanaan sidottua omaatuntoaan vastaan. Asia oli selvä. Eroavaisuus koski itse evankeliumia. Oli pakko lähteä eri teille. Mutta jos eri tielle lähtemisen syy on kiukustuminen ja henkilökohtainen loukkaantuminen, puhumattakaan tahallisista väärinymmärtämisistä, silloin ei voittoa juhli totuus, vaan Hajottaja. Tämä kreikankielinen sana on vanhastaan suomennettu Perkeleeksi. Emme halunne olla hänen asiallaan?

Kristus on toisenlainen. Hän kokoaa laumaansa. Hän tekee sen hoivaamalla, ruokkimalla ja puolustamalla sitä (Joh. 10). Se tapahtuu *”pyhien yhteisössä, jossa evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit oikein toimitetaan”* (CA 7, Kirkko). Näistä emme voi luopua, mutta politiikan saamme nyt unohtaa. Kaikkein syvin ja todellisin on nimittäin se yhteys, joka syntyy niiden kesken, jotka kuuluvat Jeesukselle. Mitä lähempänä olemme Jeesusta, sitä lähemmäs pääsemme myös hänen omiaan. Jää hänen haltuunsa, sinä kalliisti lunastettu!

Pasi Palmu

Onnenpyörästä Nooan arkkiin

Jouko-pappi, Jyväskylä, heikkinen.jouko@kase.fi

C. S. Lewis, kristillisen uskon puolustaja, eli aikana, jolloin atomipommien uhka oli tullut todelliseksi. Hän kirjoitti: Jos atomipommi tuhoaa meidät, löytäköön se meidät tekemässä järkeviä ja inhimillisiä asioita. Opetamme, luemme, kuuntelemme musiikkia, leikimme lasten kanssa ja pelaamme pelejä. Emme ole pelkäävä lauma, joka ajattelee pommeja. Ne voivat kyllä tuhota meidät, mutta niiden ei tarvitse hallita mieliämme. Nämä sanat kuulostavat samalta kuin Lutherin lause, jota tosin kukaan ei ole löytänyt hänen kirjoituksistaan. Se kuuluu: *”Jos tietäisin, että huomenna tulee maailmanloppu, istuttaisin omenapuun.”* Ennen kuin perehdymme tähän rohkeuteen, meidän on syytä katsoa, mitä on pelottavien uutisten takana. Ne eivät ole vain yksittäisiä tapauksia, vaan ne paljastavat pahuuden voiman olemassaolon maailmassa.

Taistelua käydään valtioiden kesken

Kirkkoisä Augustinus näki, että ihmiskunnan historia koostuu kahden valtakunnan keskinäisestä taistelusta. Se palautuu Kainiin ja Abeliin, veljessurmaan. Kain surmasi kateudesta Abelin ja hänestä tuli maallisten valtioiden perustaja. Veljessurma liittyi myös Rooman syntymiseen, kun Romulus surmasi veljensä Remuksen. He molemmat tavoittelivat kunniaa Rooman perustamisesta. He eivät voineet saada sitä riittävästi, ja näin veli, Remus, raivattiin pois tieltä. Näin paljastuu, miksi maalliset valtiot riitautuvat keskenään ja toimivat väkivalloin.

Monet syyttivät kristittyjä Rooman tuhosta. Augustinus vastasi syytökseen ja osoitti, että Rooman tuhon syynä eivät olleet kristityt, vaan vanha uskonto. Rooman jumalat olivat moraalisesti heikkoja: pikkumaisia, mustasukkaisia, väkivaltaisia, katkeria ja siveettömiä. Augustinus ei epäröinyt nimittää Rooman epäjumalia demoneiksi. Kristityt sitä vastoin eivät usko Paholaisen kaltaisiin jumaluuksiin vaan yhteen Jumalaan, joka loi rakkaudessaan maailman ilman väkivaltaa. Näin uusi yhteisöllinen elämä, Jumalan valtio, perustuu rakkauteen ja rauhaan. Siinä hallitsevat myötätunto ja anteeksianto.

Jumalan valtio, Abel, elää maallisen valtion keskellä ja joutuu taisteluun sen kanssa. Tästä huolimatta niitä ei tule erottaa täysin toisistaan, vaan ne ovat yhdessä niin kuin valhevehnä on vehnän joukossa. Kristittyjen ei tule paeta maailmasta, vaan siirtyä Nooan arkkiin, joka kulkee turmeluksen keskellä ja tuo Jumalan läsnäolon maallisen valtion elämään ja haastaa vanhan järjestelmän. Se ei ole täysin turmeltunut, vaan siinä on nähtävissä myös hyvää.

Herran Jeesuksen jumaluus ei ole sivuseikka

Emme pääse eroon maallisten valtioiden taistelusta ja sodan uhkasta. Sen sijaan voimme löytää turvan. Meille ei riitä, että tunnustamme Jumalan olemassaolon. Sen sijaan turvamme on Jeesuksen Kristuksen persoonassa. Jo vanhan kirkon aikana ymmärrettiin, että väärä opetus Jeesuksesta, areiolaisuus (Areios-nimisen pa-

pin mukaan), heikentää uskon ja sen tuoman turvan. Areios (256–336) opetti, ettei Jeesus ole täysin Jumala, vaan ensimmäinen luotujen joukossa. Emme voi saada rohkeutta epävarmuuden ajan keskellä, jos kiellämme Kristuksen jumaluuden tai ohitamme sen. Tämä on valitettavasti yleistä, ja siksi monia kiinnostaa henkinen harjoitus, jonka avulla etsitään mielen tyyneyttä ja eräänlaista välinpitämättömyyttä.

Monissa vaivoissa

Kristus ei luvannut seuraajilleen vapautta uhkista ja ahdistuksista. Paavali tiesi tämän, sillä hän oli monta kertaa laivaonnettomuudessa, häntä ruoskittiin, uhattiin ja vainottiin. Lopulta hänet vangittiin ja vietiin Roomaan. On mahdotonta ajatella, että tuo mies eli ilman huolestumista, ahdistusta ja ahdasta tilaa – angstia. Totta kai hän koki tätä kaikkea. Silti hän kirjoittaa jäähyväisiksi Filipin kristityille, ja myös meille, *”älkää olko mistään huolissanne”*. (Fil. 4:6)

Kristitty ei pääsee vapaaksi peloista ja ahdistuksista. Kuva onnenpyörästä osoittaa tämän. Pyörä liikkuu koko ajan, toisinaan se on ylhäällä ja välillä alhaalla. Elämä on pyörän kaltaista. Välillä koet turvaa, toisessa vaiheessa olet huolestunut ja pelkäät onnen kääntymistä. Olitpa ylhäällä tai alhaalla, koet huolta ja ahdistusta. Onnen pyörän keskusta ei kuitenkaan liiku ylös ja alas vaan pysyy paikoillaan kaikissa ulkokehän liikkeissä. Tuo keskus on Herra Kristus.

Turvaan sittenkin

Onnenpyörästä saamme ohjeen: siirry pyörän ulkokehältä keskustaan, joka ei muutu missään elämän vaiheessa. Hengellisessä elämässä tämä tarkoittaa jatkuvaa liikettä pinnalta syvyyteen. Sitä selventää kuva merestä. Aallot voivat nousta korkeiksi ja pelottaviksi. Meren syvyydessä on tyyntä ja rauhaisaa. Kun kiinnityt uskolla Kristukseen, sinä linkityt ikuiseen voimaan ja kaikkivaltiaaseen Jumalaan. Hän on sama tänään, eilen ja huomenna. Pinnalla olevat myrskyt eivät häviä, sillä onnenpyörä liikkuu ylös ja alas. Kuitenkaan emme elä pinnalla tai pyörän kehällä, vaan syvyydessä ja keskustassa. Juurtuminen Jumalaan Herran Jeesuksen kautta tuo rauhan huolimatta pelosta ja ahdistuksista.

Paavali ei kehottanut etsimään syvintä turvaa siitä, että olemme oikealla puolella kansakuntien taistelussa. Hänellä ei ollut poliittista ohjelmaa, jolla pelon syihin voitaisiin puuttua. Sen sijaan hän kirjoitti *”... Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa.”* (Fil. 4:6.)

Elämme epävarman ja pelottavan ajan aallokoissa Nooan arkissa, kristillisen seurakunnan laivassa. Herra Jeesus on siinä kanssamme. Kun huolet koputtavat pelkäävän sydämen ovelle, Kristuksen kallis veri palauttaa levon. Ehtoollisen leivässä on kirkkaus, joka poistaa pimeyden. Kun maailma tuntuu epävakaalta, sinua kutsutaan palvomaan Jumalaa ja Kristusta sekä turvautumaan sanan lupauksiin. Emme ole pelkäävä lauma, joka näkee kaikkialla vaaroja. Olemme turvassa.

Kuva: Johannes Häkämies

Mikäli mieltäsi painaa kysymys, lähetä se osoitteeseen pasi.palmu@sley.fi

Lähetiltä

Persialaiskristittyjen yhteyttä

Viime lehdessä kerroin suunnitelmasta järjestää persialaisille yhteinen jumalanpalvelus Hannoverissa. Se onnistui hienosti. Tiews ja minä toimitimme palveluksen ja hannoverilaiset vastasivat puitteista lounasta myöten.

Iloitsin siitä, miten persialaiskristityt kohtasivat toisiaan. Joskus tulee mieleen Raamatun kuvaukset pakkosiirtolaisista, jotka kaipaavat ”Siionin virtojen äärelle”. Vaikka isänmaa on menetetty, taivas on auki.

Mukaan oli uskaltautunut joitakin saksankielisiäkin. Moni heistä on tehnyt suurella sydämellä työtä pakolaisten hyväksi. Merkillistä, millainen yhteys voi syntyä ilman yhteistä kieltä!

Seminaarin ruokatauolla. Kuulen usein sellaisia elämäntarinoita, että jos olisin kirjailija, aiheista ei tulisi pulaa.

Seminaari sai jatkoa

Innostuimme helluntaiaattona järjestämästämme seminaarista niin, että elokuussa pidimme jo seuraavan. Tällä kertaa aiheena lain merkitys kristitylle. Se onkin islamista kääntyneelle kuuma kysymys. Jokaisen muslimin pyhä velvollisuus on tehdä työtä sen eteen, että Koraanin laki, *shari'a*, pääsisi kaikkialla voimaan. Pastorit Schütze, Tiews ja minä koetimme opettaa, että Mooseksen ”shari'a” ei ole meille lainkaan pelastustie. Jeesus Kristus yksin on pelastajamme, hänen sovitustyönsä on pelastuksen perusta ja usko omistaa tuon mittaamattoman aarteen. Silti lailla on yhä oma tehtävänsä. – Ei näitä kerralla taideta oppia, mutta ainakin meillä oli tarkkaavaisia korvapareja!

Lisää vierasta kieltä: Muistatteko, mitä on ta'ārof?

Iranilaisessa sielussa elää hienostunut kohteliaisuusetiketti, ta'ārof. Se velvoittaa ottamaan toiset huomioon sekä kunnioittamaan vanhempaa. Parhaimmillaan ta'ārof on hyvin kaunista ja luontevaa, pahimmillaan raskas taakka ja teennäistä mielistelyä. Edellisestä voisimme ottaa oppia, jälkimmäisestä soisi Kristuksen vapauttavan. Kuvassa esimerkki ta'ārofista: Puuskahdin, että helteet ovat minulle jo vähän liikaa. Kohta oli joku tuomassa vettä ta'ārofin edellyttämällä tyylillä!

Jotkut ta'ārofin käyttäytymisihanteet ovat pikkutarkkoja. Esimerkiksi ensimmäistä kertaa kylässä käydessä on kohteliasta viedä jokin esine, joka ojennetaan ja vastaanotetaan molemmin käsin.

Lähetysjuhlia

Varsinaisen työni ohella haluan pitää yhteyttä teihin lähettäjiin. Yhteisessä työssä ollaan. Syyskuun alussa pistäydyin Suomessa saakka, kun olin lupautunut Raaheen Oulun hiippakunnan lähetysjuhlaan.

Lähetysjärjestömme asemaa on viime aikoina kyseenalaistettu. Sitä mukavampi oli vastaanotto Raahessa. Puhuin kahdessa tilaisuudessa ja pidin kanavan aiheesta *'Vaikeasti tavoitettavat kansat kotiovellamme'*. Lähetystyö Euroopan sydämessä kiinnosti selvästi.

Kyllä Saksassakin lähetysjuhlia vietetään. Testasin Raahen esitystäni etukäteen täkäläisessä kotiseurakunnassani. Pastori Christian Rehr oli hoitanut kaiken hienosti. Tapaamme muuten Christianin kanssa keskiviikkoaamuisin vuoroviikoin pappilassa ja minun luonani. Ensin juomme kahvit ja parannamme maailman. Sitten tutkimme seuraavan pyhän saarnatekstin ja lopetamme Lutherin tekstiin sekä yhteiseen rukoukseen.

Pappeinkokouksiinkin joudun tai pääsen

Olen täällä eräänlainen kaksoisagentti: Suomalaisille Sleyn palkkaama lähetti, täkäläisille puolestaan yksi Lutherische Kirchenmissionin (LKM) ulkomaalaisista pastoreista. Joskus muistutan hienovaraisesti, että suomalaiset kyllä palkkani maksavat. Saksalaiset tarkka-markat osaavat sitä arvostaa, varsinkin kun helpotan hiukan heidän pappispulaansa.

Pappeinkokouksiinkin osallistun. Syyskuussa sellainen pidettiin Bleckmarin lähetyskeskuksessa viimeisen kerran. Talo on menettänyt alkuperäistä merkitystään LKM:n lähettien tukikohtana. Patikoimme läheisille Hermannsburgin nummille. Eräässä notkelmassa oli hyvin vuorisaarnamainen paikka. Siellä "pakanapastori" Louis Harms oli pitänyt lähetysjuhlia 150 vuotta sitten. Ajattelin, että paljon samaa niissä mahtoi olla kuin noihin aikoihin synnyinkaupunkini Kotkan rantakallioilla pidetyissä evankeliumijuhlissa.

Etelä-Afrikan työ on vanhastaan ollut LKM:n lempilapsi. Monilla täkäläisillä onkin sukulaisia Afrikassa. Kirkossamme työskentelee myös joitakin Etelä-Afrikassa syntyneitä pastoreita. Jotkut heistä ovat nuoresta pitäen tottuneet riistan käsittelyyn, ja heidän tehtäväkseen lankeaa aina grillaajan osa. Älä kieltäydy, jos sinulla on mahdollisuus saada eteläafrikkalaisen grillaamaa lihaa. He ovat siinä lajissa maailmanmestareita!

Pappeinkokouksessa käytiin purkamassa pahaa sisua kunnon patikkalenkillä Lüneburgin nummilla. Kanssani kuvassa pastori Christian Rehr, joka on pahan sisun vastakohta. Jo ilme sen kertoo!

Työ kutsumuksena – henkilöhaastattelussa Matti Rusama

Matti Rusama on vuonna 1975 Espoon Tapiolassa syntynyt pastori, joka työskentelee Etelä-Pohjanmaalla. Pitkän opistouran jälkeen hän siirtyi pastorin tehtäviin, joissa ihmisten kohtaaminen, Raamatun opettaminen ja evankeliumin julistaminen ovat työn ydintä.

Kuka olet ja mistä tulet?
Olen viisikymmentävuotias pastori ja syntynyt Espoon Tapiolassa vuonna 1975. Minulla on kolme sisarta. Sekä isäni että äitini puolelta kuulun pappissukuun, ja äitini puolelta olen pappi jo neljännessä polvessa.

Millainen perhe sinulla on?
Perheeseeni kuuluvat vaimoni Mari Rusama sekä kolme aikuista tytärtä. Vaimoni työskentelee sairaanhoitajana Sastamalassa. Minulla on työasunto Seinäjoen keskustassa, ja vapaapäivinä ajan yleensä Vammalaan vaimoni luokse.

Millainen työura sinulla on takanasi?
Toimin Suomen Luterilaisessa Evankeliumiyhdistyksessä vt. raamattukoulutussihteerinä vuosina 2002–2004. Sen jälkeen työskentelin Karkun evankelisella opistolla opistoteologina vuosina 2004–2014 ja vararehtorina vuodesta 2015 alkaen. Heinäkuussa 2021 minut valittiin opiston rehtoriksi, ja aloitin tehtävässä vuoden 2022 alussa.
Inkerin kirkon diakonina olen toiminut vuodesta 2019. Inkerin kirkon piispa Ivan Laptev vihki minut pastoriksi 3. syyskuuta 2023. Siirryin pastorin työhön 22 vuoden opistouran jälkeen, ja muutos on tuntunut hyvältä ja luontevalta.

Millaista nykyinen työsi on?
Työni jakautuu kahteen kokonaisuuteen: puolet työajastani suuntautuu Hyvän Paimenen kappelille ja puolet Etelä-Pohjanmaan osastoihin. Hyvän Paimenen kappelilla järjestetään monipuolista toimintaa, kuten raamattupiirejä, nuorteniltoja, lähetyspiiri, raamattuluentoja ja erilaisia teemapäiviä. Ihmiset ovat ottaneet minut hyvin vastaan, ja työnkuvani on monipuolinen ja motivoiva.

Miten Raamattu läpi vuodessa -kurssi liittyy työhösi?
Johdan Karkun evankelisella opistolla Raamattu läpi vuodessa -kurssia. Kurssi järjestetään nyt kuudetta kertaa, ja tällä kertaa mukaan on tullut peräti 122 opiskelijaa. Kurssi alkoi 3. lokakuuta tänä vuonna.

Mitä teet vapaa-ajallasi?
Harrastan valokuvausta, ja musiikki on minulle tärkeää. Kuuntelen erityisesti klassista musiikkia ja soitan pianoa, kitaraa sekä hieman saksofonia. Vapaa-ajallani myös juoksen. Olen harrastanut maratonjuoksua jo vuosia, ja joulukuussa tavoitteenani on juosta Valencian maraton.

Mitä tukijoiden mukanaolo merkitsee sinulle?
Olen tukijoistani kiitollinen. Hengellinen työ tarvitsee paljon esirukousta ja myös taloudellisia resursseja. Jo ajatus siitä, että joku haluaa tukea työtäni, antaa voimia ja rohkeutta.

Mikä antaa sinulle voimaa työssäsi?
Kirkkopoliittinen tilanne Hyvän Paimenen kappelin osalta on ollut alusta asti jännittynyt, mutta olen saanut asian keskellä sisäisen rauhan. Saan julistaa evankeliumia vapain sydämin, ja monet kohtaamiset antavat minulle rohkeutta ja iloa siitä, että saan olla juuri tällä paikalla.

Mitä haluat sanoa lukijoille?
Toivotan kaikille lukijoille taivaan Isän siunaamaa syksyn aikaa. Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto.

Matti Rusama toimii Hyvän Paimenen kappelin pastorina Seinäjoella. Kappelilla on messu joka sunnuntai klo 12. Kuvassa oikealta Esa Luomaranta, Matti Rusama ja Juho Yli-Krekola. Kuva: Sari Koukkari.

Johannekselta

Myrskyleiri Ohtakarissa veti jälleen upeasti 30 nuorta yhteen lokakuussa. Viikonlopun aikana tutkittiin sitä Millaista on olla nuorena uskovana nykyajassa. Leena Ylimäki oli jälleen rakentanut erilaisia toimintapisteitä ja meno ja meininkiä riitti. Johannes opetti mm. siitä millaisia ihmisiä Raamatussa Jumala kutsui työhönsä. Kuvassa Mikael Polso ja Leevi Palola vetävät räppiesitystä.

Siikasafaria vietettiin elokuussa epävakaassa säässä osittain sisätiloissa. Vieraita saapui jälleen ympäri maakuntaa ja pidemmältäkin. Teemana oli tänä vuonna ”Ruoki minun lampaitani”. Kuvassa Liisa Rossi jakamassa sanaa lauantain seuroissa.

Juhannusaattona sanomme viettää erittäin kaunista ja siunattua messua ulkona Ohtakarissa. Monet totesivat illan jälkeen, että *”nyt oli kyllä aivan erityinen ilta”*. Kuvassa Markku Niemelä saarnasi osuvasti, messuyhtye soitti kesäisesti.

Ohtakarin juhannuskokko paloi vahvalla liekillä.

Syyskuun 10. päivä vietettiin Lohtajan rukoushuoneella seuroja. Juontamassa Tuomo Jukkola ja hänen vieressään seuroissa räpännyt Tiitus Niemelä. Johannes Häkämies opetti illassa.

Arilta

Kaisa ja Kari Männistön lato Kauhajoen Luomankylässä täyttyi juhannusviikolla pitkän perinteen mukaisesti ystävistä ja sukulaisista. Latoseuroissa laulettiin yhdessä Siionin Kannelta ja Kitaramiehet esiintyivät. Veli Männistö ja Ari Juupaluoma julistivat Jumalan sanan autuutta koko seuraväelle. Kuva: Veli Männistö

Kristillisen musiikin Glow -festivaalissa Vuoden nuori lauluntekijä-palkinnon saanut Alma Pajujoski esitti koskettavasti laulujansa Vaasan Luther-talolla 2.10.2026. Kuva: Elina Vuotila

Tuomas jättäytyy pois lehden teosta

Tulin mukaan tekemään tätä lehteä vuoden 2021 lopussa ja ehdin olla tiimissä mukana lähes viiden vuoden ajan. Kiitos Jumalalle tästä ajasta!

Jättäydyn tämän numeron jälkeen lehden teosta pois, mutta jatkan edelleen oman työni ohessa Kellonkartanossa messujen toimittamista Sleyn messuvuoroilla. Myös tukirenkaani säilyy edelleen.

Kiitän kaikkia tukijoitamme, että olette mukana evankeliumin työssä ja olette myös mahdollistaneet työtämme ja tämän lehden toteuttamisen!

Toivotan Taivaan Isän siunausta teille ja tälle lehdelle jatkoon.

Turvallisella mielellä

Ari Juupaluoma, Sleyn Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

Abraham lähti matkaan vaimonsa Sarain, isänsä Terahin ja veljenpoikansa Lootin kanssa. Satojen kilometrien matka alkoi Kaldean Urista ja kulki Harranin kautta kohti maata, josta Abraham ei tiennyt oikeastaan mitään.

Abraham ei tuntenut oloaan ollenkaan varmaksi. Hänellä oli mukana vain lupaus kaikesta edessä olevasta.

"Usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa." (Hepr.11:8)

Mooses kulki ja johti kansaa

Mooses kulki ja johti kansaa samaa luvattua maata kohti, mutta toisesta suunnasta, satoja vuosia myöhemmin. Mooses oli viisas ja nöyrä mies, mutta hänkin tunsi itsensä kovin avuttomaksi.

Vaikka Mooses oli korkeasti koulutettu egyptiläisen korkeakulttuurin kasvatti, hän ei osannut puhua, niin kuin olisi pitänyt osata puhua.

"Mooses sanoi Herralle: "Mutta, Herra, minä en ole koskaan ollut hyvä puhuja enkä ole nytkään, vaikka sinä olet puhunut minulle. Minulla on hidas puhe ja kankea kieli." (2.Moos.4:10)

Joona sai määräyksen

Joona sai määräyksen lähteä lähetysmatkalle perivihollistensa pesäpaikkaan Niniven kaupunkiin.

Joona sai tehtävän ja hän noudatti käskyä välittömästi.

Vika oli vain siinä, että kun olisi pitänyt mennä itään, Joona pyrki mahdollisimman kauaksi länteen.

Vasta meren pohjassa mieli ja matkan suunta muuttui.

"Herra pani suuren kalan nielaisemaan Joonan. Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä. Hän rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisuksissa ja sanoi: -Ahdingossani minä kutsun Herraa avuksi, ja hän vastaa minulle. Tuonelan kohdusta minä huudan apua, ja sinä Herra, kuulet ääneni." (Joona 2:1-3)

Oliko matkaan lähtijöillä turvallinen mieli?

En tiedä, kenellä näistä kolmesta oli turvallinen mieli matkaan lähtiessä vai oliko kellään?

Abraham oli kerta toisensa jälkeen mahdottomien asioitten edessä, Mooseksen piti rajoitteistaan huolimatta koko ajan puhua ja selittää asioita kansalle. Joona joutui vasten tahtoansa kansansa vihollisten pelastajaksi.

Kovin paljon parempia eivät olleet uudemman ajan saarnamiehetkään Pietari ja Paavali.

Ensimmäisellä oli kyllä intoa ja itsetuntoa vaikka mihin, mutta rohkeus petti kerta toisensa jälkeen.

Toinen taas taisteli oman asiansa puolesta siihen asti, kunnes häneltä otettiin kaikki luulot ja voimat pois.

Kun annetaan ymmärtää, että näitten miesten esimerkin kanssa voimme lähteä turvallisesti matkaan tietämättöminä, taitamattomina, vastentahtoisina, häpeästä välittämättä ja monen vaivan heikentäminä, emme ehkä ole aivan viisaita tai sitten emme osaa ollenkaan lukea Raamattua oikealla tavalla.

Usko kulkee kanssamme

Meillä on yksi asia, joka on yhteinen näiden monien Pyhissä kirjoituksissa mainittujen miesten kanssa.

Vaikka paljon puuttuu ja moni asia pitäisi tehdä toisin kuin mitä saamme aikaiseksi, meillä on lupauksen sana, joka tekee vaivalloisestakin matkanteosta turvallista.

Se sana ei ole mikä tahansa ajatus tai juttutuokio. Se ei ole yleisesti omaksuttu mielipide eikä terävästi esitetty väitelause.

Se sana ei ole ollenkaan sitä, mitä tässä maailmassa ja ajassa pidetään kuulemisen arvoisena. Se sana on Hän itse, joka sanoo asuvansa ja kulkevansa meidän kanssamme.

Abraham uskoi vaikka ei nähnyt. Mooses uskoi vaikka ei saanut sanaa suustansa. Joona uskoi vaikka oma tahto pisti vastaan.

Pietari uskoi vaikka rohkeus petti. Paavali uskoi vaikka hänelle jäi lopulta vain hänen heikkoutensa.

Heidän uskonsa ei ollut heidän sankaruuttansa, mutta usko asui ja kulki heidän mukanansa.

Lähdemme liikkeelle

Kun katsoo ja kuuntelee maailman menoa ja omaa sydäntä, niin ei tee mieli lähteä minnekään.

Ei ole tietoa ja taitoa sanoa mitään. Ei ole halua, rohkeutta ja voimaa tehdä mitään hyvää tässä pahassa maailmassa.

Ei todellakaan tunnu siltä, että tässä nyt lähdetään turvallisella mielellä muuttamaan yhteiskuntaa ja korjaamaan kirkkoa.

Ei edes oma elämä, perhepiiri, sukulaissuhteet, työyhteisö ja herätysliike ole siinä asennossa, että voisimme sanoa, täältä me tulemme ja näytämme mallia myös muille.

Ja silti me tulemme ja me menemme.

Me lähdemme tänäkin päivänä matkaan turvallisella mielellä arkemme ja kutsumuksemme keskelle.

Seuraamme Jeesusta

Me seuraamme Herraa Jeesusta, sillä hän on ainut toivomme ja ainut esimerkiksi kelpaava.

Hänessä meillä on rauha silloinkin, kun meillä on maailmassa ahdistus.

Se sana ja usko, jota pyhät ihmiset seurasivat, oli Herra itse heidän kanssansa.

Hän antoi Terahin pojalle maan ja teki hänestä Aabrahamin, josta tuli monien kansojen isä.

Hän oli Herra, joka antoi Moosekselle niitä ihmisiä, jotka auttoivat Moosesta.

Hän antoi Joonan nähdä kaikkien aikojen herätyksen, vaikka Joona ei sitä toivonut eikä edes tahtonut.

Hän on Herra joka teki pelkuri Pietarin tunnustuksesta lujan kallion kirkkonsa perustaksi ja valitsi Paavalin vahvaksi aseeksi hänen heikkoudestaan huolimatta.

Herra Jeesus on elävä ja kaiken vaikuttava sana, jonka Isä Jumala on lähettänyt liikkeelle. Häneen me uskomme, kun emme enää voi uskoa itseemme ja ihmisten viisauteen.

Turvallisella mielellä kaikenlaisina päivinä

Kun kuulemme ja seuraamme Jumalan sanan opetusta, meidän mielemme ja katseemme kääntyy pois ihmisten vajavuuksista Kristuksen erinomaisuuteen.

Tällaista kääntymistä ja mielenmuutosta meidän tulee nytkin pyytää itsellemme ja toisillemme

Ja sitten me pyydämme myös, että Herra Jeesus lisäisi meille uskoa.

Uskoa siihen, että ilman häntä me emme voi mitään tehdä.

Sen uskon kanssa me uskallamme mennä, kun hän sanoo: menkää ja tehkää.

Sen uskon varassa me haluamme tulla, kun hän sanoo: tulkaa ja levähtäkää.

Sen uskon mukaan me tahdomme elää, kun hän opettaa: pysykää minussa ja minun sanassani, niin minä pysyn teissä.

Siihen uskoon meidät on kytketty, kun meidät on kasteessa Kristukseen liitetty.

Siihen uskoon meidät on opetettu juurtumaan Kristuksen kirkossa.

Siinä uskossa me tahdomme kasvaa Jumalan sanan varassa ja pyhien yhteydessä.

Herra Jeesus on itse luvannut olla kanssamme kaikki päivät ja kaikenlaisina päivinä.

Siksi me lähdemme turvallisella mielellä matkaan tänäkin päivänä Jumalan sanan käskyt ja lupaukset uskomalla.

Tukirenkaista ja taloudesta

Tervetuloa rinkiin, Matti!

Aivan aluksi toivotan Matin tukirenkaan jäsenet lämpimästi tervetulleeksi lehden lukijoihin! Tällä palstalla kerrotaan Sleyn talouskehityksestä omien alueidemme näkökulmasta. Samalla annan lukuohjeen kuvaajiin: 1) Tuloslaskelma valmistuu aina viiveellä ja siksi seuranta päättyy parin kuukauden päähän. 2) Kuvaajat näyttävät kahden edellisen vuoden tuotot (keltainen ja vihreä), niiden keskiarvon (sininen) sekä sen, missä nyt mennään (punainen). 3) Arin kesäkuun kannatuspiikki selittyy sillä, että hänen työlleen alkuvuonna kerätyt kolehdit kirjattiin kaikki kesäkuulle.

Vääjäämätön tavoite: itsekannattavuus

Matka kohti itsekannattavuutta on tänä syksynä ottanut harppauksen, kun Sleyn hallitus antoi messuyhteisöille tehtäväksi pitää esillä säännöllistä kuukausilahjoittamista. Mikäli jumalanpalveluspaikkamme kannattaisivat itse itsensä, kaikki kolehdit voitaisiin jatkossa ohjata esimerkiksi lähetystyölle, opiskelijoille tai nuorisotyölle.

Laskelma itsekannattavuudesta: Jos henkilö haluaa lahjoittaa kuukausittain 50 euroa Armon kappelille, tarvitaan 75 lahjoittajan joukko. Vastaavasti Seinäjoen Hyvän Paimenen kappeli tarvitsisi 70 lahjoittajaa ja Vaasan Luther-talo 35 lahjoittajaa. Sanon painokkaasti: Raha ei saa muodostua kynnyskysymykseksi osallistumiselle Sleyn tilaisuuksiin! Raamattu ei halveksi niitä, joilla sitä on vain vähän. Jeesus sanoi, että köyhä leski, joka ei paljon kyennyt uhraamaan, antoi enemmän kuin rikkaat.

Evankeliumilla ei ole hintalappua

Miksi rahasta puhuminen silti on tärkeää? Sekä hengellisistä että ajallisista syistä: Kristitty ei maksa hengellisistä palveluista, vaan hän antaa kiitosuhrin työlle, jolta on itse saanut niin paljon ja ilmaiseksi. Toiseksi, työmme on alijäämäistä ja yhdistyksen omaisuutta joudutaan siksi myymään. Jos itsekannattavuutta ei saavuteta, on ennen pitkää pakko kysyä, mistä luovutaan. Kolmas syy on lähetystyön tulevaisuus kirkossamme. Monet puheenvuorot vihjaavat, että vuoden kuluttua allekirjoitettava kirkon lähetystyön perussopimus ei ehkä enää ole Sleyn allekirjoitettavissa. Osa seurakunnista jatkaisi varmasti yhteisen työmme tukemista. Silti nykyisin seurakunnilta saatava 1,4 miljoonan euron tuki pienenisi varmasti. Kotimaantyölle siitä lohkaistaan 300.000 euroa. On syytä olla valmiina eri vaihtoehtoihin. Meillä ei ole mitään aikomusta lyödä hanskoja tiskiin niin kauan, kuin Jumala meitä suureen työhönsä käyttää.

Voit tukea työtämme:

Keräyslupa: RA/2021/1127
Keräysalue Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta

Saaja: Sley ry

Tilinumero: Danske Bank FI13 8000 1500 7791 95
BIC: DABAFIHH

Arin viitenumero:
10078 89200 40001 43517

Matin viitenumero:
10000 04660 40001 61519

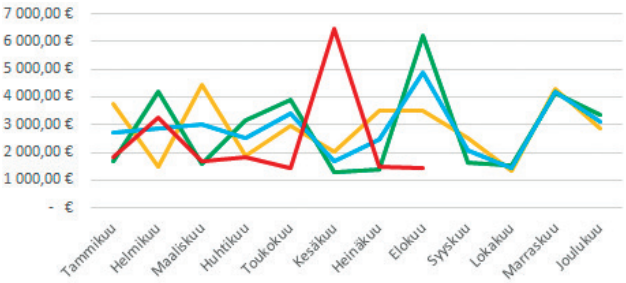
Johanneksen viitenumero:
10078 89200 40001 36511

Tuomaksen viitenumero:
10078 89200 40001 55518

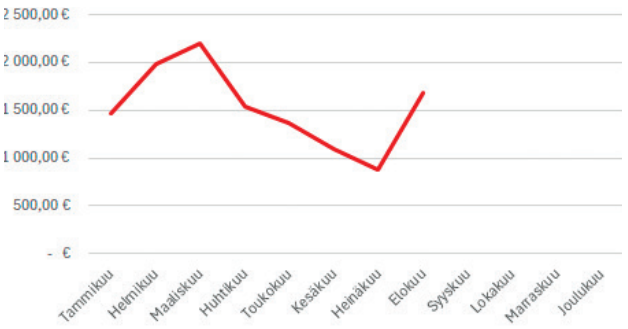
Pasin viitenumero:
10078 89200 40001 37510

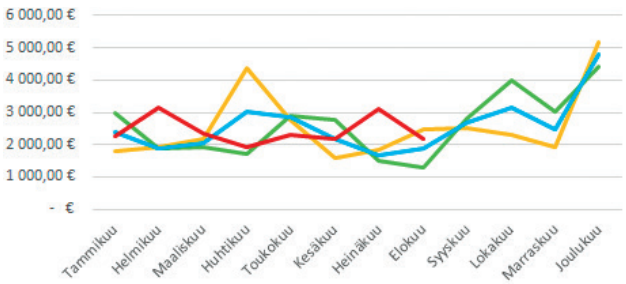
ARI

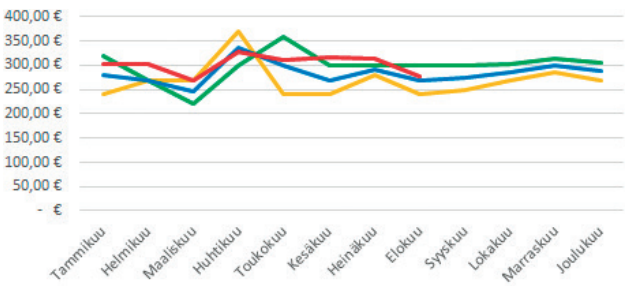
MATTI

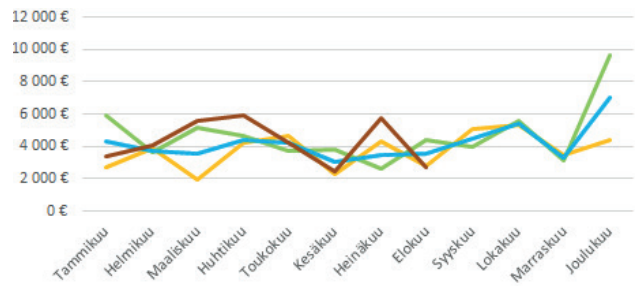
JOHANNES

TUOMAS

PASI

Tuttu kasvo

Tällä palstalla esittäytyy joku henkilö, joka on saattanut tulla tutuksi Sleyn tapahtumissa maakunnassamme. Tai sitten vähän kauempaa!

Mikael Jokiniemi

Rauha löytyi sieltä, mistä en osannut etsiä

Mikael Jokiniemi muutti Turusta Seinäjoelle 11 vuotta sitten. Hyvän Paimenen kappelista hän löysi yhteisön, jossa kodikas ilmapiiri, Raamatun tutkiminen ja luterilainen opetus ovat vahvistaneet hänen uskoaan.

Kirjoittajan arki rakentuu Raamatun ympärille

Nykyisin 32-vuotiaan Jokiniemen päivät kuluvat pitkälti Raamattua tutkien ja kirjoittaen. Hän työstää laajaa kirjaprojektia, jossa yhdistyvät hartauskirjan, saarnakokoelman ja opillisen teoksen piirteet. Vaikka hän ei ole koulutukseltaan teologi, hän kutsuu itseään pilke silmäkulmassa epävirallisesti teologiksi.

Kirjoittamisen vastapainoksi Jokiniemi valokuvaa sekä kuvaa ja editoi videoita. Liikunta kuuluu arkeen monessa muodossa: hän tekee pitkiä kävelylenkkejä, käy välillä juoksemassa, pelaa sulkapalloa ja kesäisin tennistä. Kuntosaliharjoittelun rinnalle ovat tulleet ulkokuntosalit ja kehonpainoharjoittelu.

Kappelista tuli nopeasti hengellinen koti

Hyvän Paimenen kappeli tuntui Jokiniemestä oikealta paikalta heti ensimmäisellä käynnillä. Vastaanotto oli lämmin, ja tunnelma tuntui kotoisalta. Yhteisön rinnalla häntä puhutteli julistus: hänen kokemuksensa mukaan kappelissa opetetaan tervettä Jumalan sanaa.

Kappeliin tultuaan Jokiniemi alkoi perehtyä aiempaa syvemmin luterilaiseen teologiaan. Opiskelun myötä myös hänen uskonsa vahvistui. Hän tiivistää kappelin merkityksen kahteen asiaan: hyvään ilmapiiriin sekä oikeaksi ja puhtaaksi kokemaansa opetukseen.

Jokiniemi ei jää yhteisössä sivustakatsojaksi. Hän ohjaa omaa raamattupiiriä joka toinen keskiviikko ja osallistuu EO-iltoihin, pastorin päiväkahveille sekä messuihin. Monipuolinen mukanaolo on tehnyt kappelista hänelle paikan, jossa uskoa eletään todeksi yhdessä.

Elämän voi löytää luopumalla siitä

Viime aikoina Jokiniemen mielessä on ollut erityisesti Jeesuksen opetus siitä, että elämänsä löytävä kadottaa sen, mutta Jeesuksen tähden elämänsä kadottava löytää sen. Ajatus liittyy hänen omaan hengelliseen matkaansa ja kokemukseen siitä, ettei pysyvää rauhaa voi rakentaa vain oman ponnistelun varaan.

Omin voimin tavoitellusta tyyneydestä lahjaksi saatuun rauhaan

Ennen kristillisen uskon löytymistä Jokiniemen hengellinen etsintä painottui buddhalaisuuteen ja tyhjentävään meditaatioon. Hän pyrki tukahduttamaan halujaan ja irrottautumaan kiintymyksestä tavaroihin ja maailmaan. Jälkikäteen hän näkee etsineensä rauhaa itsestään ja omin voimin — paikasta, josta sitä ei hänen kokemuksensa mukaan voinut löytyä.

Kristinuskossa ratkaiseva ero on Jokiniemelle se, että Jeesus antaa ihmiselle sen, mihin tämä ei itse pysty. Aiempi hengellinen harjoittaminen toi hänen mukaansa jatkuvasti uusia vaatimuksia ja painetta. Jeesuksen kautta saatu rauha on toisenlaista: sitä ei tarvitse puristaa esiin eikä ansaita.

Siksi Jokiniemen päivät täyttyvät nyt Raamatusta, kirjoittamisesta ja seurakunnan elämästä. Yksitoista vuotta Seinäjoelle muuttamisen jälkeen hän on löytänyt paitsi hengellisen kodin myös rauhan, jonka kuvaamiseen sanat eivät hänen mukaansa tahdo riittää.

Tapahtumia

Kaikenikäisten MN-festaribussi Oulu-Kokkola-Lapua-Turku Maata Näkyvissä -festareille ja takaisin. Myös majoitus varattavissa. Lue lisää ja ilmoittaudu: https://www.lyyti.fi/reg/pohjanmaanbussi26

Etelä-Pohjanmaa

6.-8.11. Warkku-leiri Esantuvalla

22.11. Seinäjoen evankeliumijuhla. Messu klo 12 Matti Rusama, Hanna Suopajärvi, Kappelin Kannel. Klo 14 päiväjuhla Lasse Nikkarikoski, Matti Rusama, Kappelin Kannel.

Keski-Pohjanmaa

1.11. Kokkolan Armon kappelin 10-vuotisjuhla. Mukana mm. Sleyn kotimaantyönjohtaja Juhana Tarvainen, Viron lähettimme Liisa Rossi, Johannes Häkämies, Kokkolan evankelinen kuoro, juhlakahvit, pyhäkoulu ja junnuraamis

7.11. Kolmen järjestön yhteinen lauantai klo 12-18 Kokkolan seurakuntakeskuksen Mikael-salissa. Järjestäjinä Sro, Kl, Sley sekä Kokkolan ruotsalainen seurakunta. Vieraana Uuden tien päätoimittaja Santeri Marjokorpi. Ohjelma: Klo 12 *”Onko Raamattu meille auktoriteetti ja millä ehdoilla?”*. Klo 13:15 *”Onko kaikki vaan tulkintaa?”* Klo 14:15 Kahvit. Klo 15 *”Kristillinen usko moniarvoisessa maailmassa”*. Klo 16 kaksikielinen iltamessu, liturgina Jani Koivusalo, saarnaajana Santeri Marjokorpi. Nähdään mielenkiintoisessa päivässä!

On täynnä lahjojasi
kätesi, Jumala.
Soi syksy kiitostasi
maan kaiken kasvusta.
Nyt kiittää sydämemme,
kun meitä rakastat,
suot toivon elääksemme
ja hoivaat, johdatat.
(Virsi 575:4)

Siunattua syksyn aikaa!

SLEY

SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS